

Bogojavljenje

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu raspitujući se: "Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti."

4.01.2013.

(Matej 2, 1-5.7-11)

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja,

gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu raspitujući se: "Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti." Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: "U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela! Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: "Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim." Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđāše pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu,

obradovaše se radošću veoma velikom. Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu.

Za razumjeti ovaj odlomak Svetoga pisma

Zatim otvoriše riznice svoje te ga obdариše zlatom, tamjanom i smirnom (Mt 2,11). Zaustavimo se malo na tom dijelu svetog Evandjelja da bi ga što bolje razumjeli. Kako možemo mi, koji baš ništa nismo i ništa ne vrijedimo, prinositi darove Bogu?

Darivanje je neophodna potreba za one koji se vole

Ali Gospodin zna da su zaljubljenici uvijek darežljivi i tako nam On kazuje što od nas želi. Njega ne interesiraju bogatstva, niti plodovi zemlje, niti životinje na zemlji, u moru ili zraku, jer to je sve njegovo.

On od nas želi nešto sasvim osobno, što Mu iz vlastite pobude trebamo dati: Daj mi, sine moj, srce svoje (Izr 23,26). Vidite, On nije zadovoljan ako s drugim mora dijeliti, On želi sve. On ne ište od nas neke naše stvari, ponavljam: On hoće nas same. Odavde, i to samo odavde, potječu svi drugi darovi koje možemo ponuditi Gospodinu.

Zlato. Što je naše blago?

Tako Mu trebamo dati zlato: fino zlato oslobođenja od novca i materijalnih stvari. Ne želimo zaboraviti da su dobre stvari one koje dolaze iz ruke Božje. Međutim Gospodin je htio da se njima koristimo tako da naše srce ne vežemo uz njih, već da ih založimo za dobrobit svih ljudi.

Dobra svijeta nisu loša. Čovjek se međutim obraća zlu kad ih uzvisuje u idole i kad im se klanja. Štujemo ih kad ih u kršćanskom radu,

pravednosti i ljubavi – pretvorimo u sredstva za dobročinstvo. Ne možemo tragati za privrednim dobrim kao netko tko je u traganju za velikim blagom. Naše je blago ovdje, leži u jaslama. To je Krist, i prema Njemu se mora upraviti sva naša ljubav...

Jednostavnost, ljudska toplina

Mi donosimo tamjan: našu želju, koja se uzdiže do Gospodina, da živimo čestit život, iz kojega se širi *bonus odor Christi* (2 Kor 2,15), ugodan Kristov miris. Naše riječi i djela prožimati tim bonusom odorom znači sijati razumijevanje i prijateljstvo. Naš život mora pratiti živote drugih, tako da nitko ne bude osamljen ili da se ne osjeća sam. Naša ljubav treba da je puna i ljudske topline i naklonosti.

Što nas uči Isus Krist?

Tako nas uči Isus. Već stoljećima čovječanstvo iščekuje dolazak Otkupitelja: proroci su ga na stotine načina najavili. Iako je velik dio Božjeg Objavljenja za ljude zbog grijeha i neznanja bio izgubljen, sačuvala se je i u posljednjem uglu zemlje živa potreba za Bogom i čežnja za Otkupiteljem.

Poput djeteta

Konačno dolazi punina vremenâ. Ipak, ne pojavljuje se nikakav filozofski genij, kao Platon ili Sokrat, koji bi ispunio taj zadatak. Isto se tako ne pojavljuje ni moćni osvajač svijeta kao Aleksandar Veliki. Rodilo se jedno Dijete u Betlehemu. To je Spasitelj svijeta. Ali prije nego što Ono progovara, Ono ljubi djelima. Ne donosi sa sobom neku magičnu formulu, jer Ono zna da se otkupljenje, koje Ono daje, može ispuniti samo u ljudskim srcima. Najprije se ne događa ništa doli

smijeh i plač jednog djeteta,
bezazleni san utjelovljenog Boga: to
sve zato da bi se u nama rasplamsala
ljubav i da bismo bez plahosti uzeli
Djetešce u svoje ruke.

Smirna, duh žrtve

Konačno, donosimo s Kraljevima i
smirnu, naime žrtvu koja ne bi
smjela nedostajati u kršćanskom
životu. Smirna nas podsjeća na Muku
Gospodinovu: na križu Mu se daje
piti smirna s vinom (usp. Mk 15,23); i
smirnom su pomazali njegovo tijelo
za pokop (usp. Iv 19, 39). Ali, kad
razmišljamo o nužnosti žrtve i
mrtvljenja, ne smijete misliti da to
znači da radosnoj svečanosti, koju
danas slavimo, dodajemo žalosnu
primjesu.

Mrtvljenje nije izraz pesimizma, a ni
izraz ogorčenosti. Bez ljubavi je
mrtvljenje bezvrijedno. Stoga
moramo tražiti takva mrtvljenja koja
nam omogućuju da nadvladamo

stvari ovoga svijeta, a koja istodobno ne mrtve one koji s nama žive. Kršćanin ne smije biti ni krvnik ni slabić. On je čovjek koji zna kako treba ljubiti djelima i za kojega je patnja kamen kušnje njegove ljubavi.

Susret s Kristom, 35-37

Zvijezda

Pripovijeda Evanđelista da su Kraljevi, “videntes stellam” – ponovno ugledavši zvijezdu - iskusili preveliku radost.

Raduju se – sinko - ovom neizmjernom radošću, jer su učinili ono što su

morali; i raduju se jer su sigurni da će stići do onog Kralja koji nikada ne napušta one koji ga traže.

Kovačnica ,239

Gdje je Kralj? Nije li tako da Isus neće nigdje drugdje da vlada nego u srcu,

u tvom srcu? Zato je postao Dijete.
Jer tko ne voli takvo malo stvorenje?
Gdje je Kralj? Gdje je Krist, kojeg Duh
Sveti nastoji oblikovati u našoj duši.
Ne može se nalaziti u ponosu, koji
nas odjeljuje od Boga, ne u
neljubaznosti, koja nas izolira. Tamo
se Krist ne može nalaziti; tamo
čovjek ostaje sam.

Do nogu Djeteta, pred Kraljem bez
vanjskih obilježja svoga dostojanstva,
možete Mu reći na dan
Bogojavljenja: Gospodine, oslobodi
moj život od svake oholosti, zapriječi
moje samoljublje, taj nagon da se pod
svaku cijenu istaknem i drugima se
nametnem. Daj da mi osnova moga
osobnog života bude sjedinjenje s
Tobom.

Susret s Kristom, 31

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/bogojavljenje/](https://opusdei.org/hr-hr/article/bogojavljenje/) (30.03.2025.)